

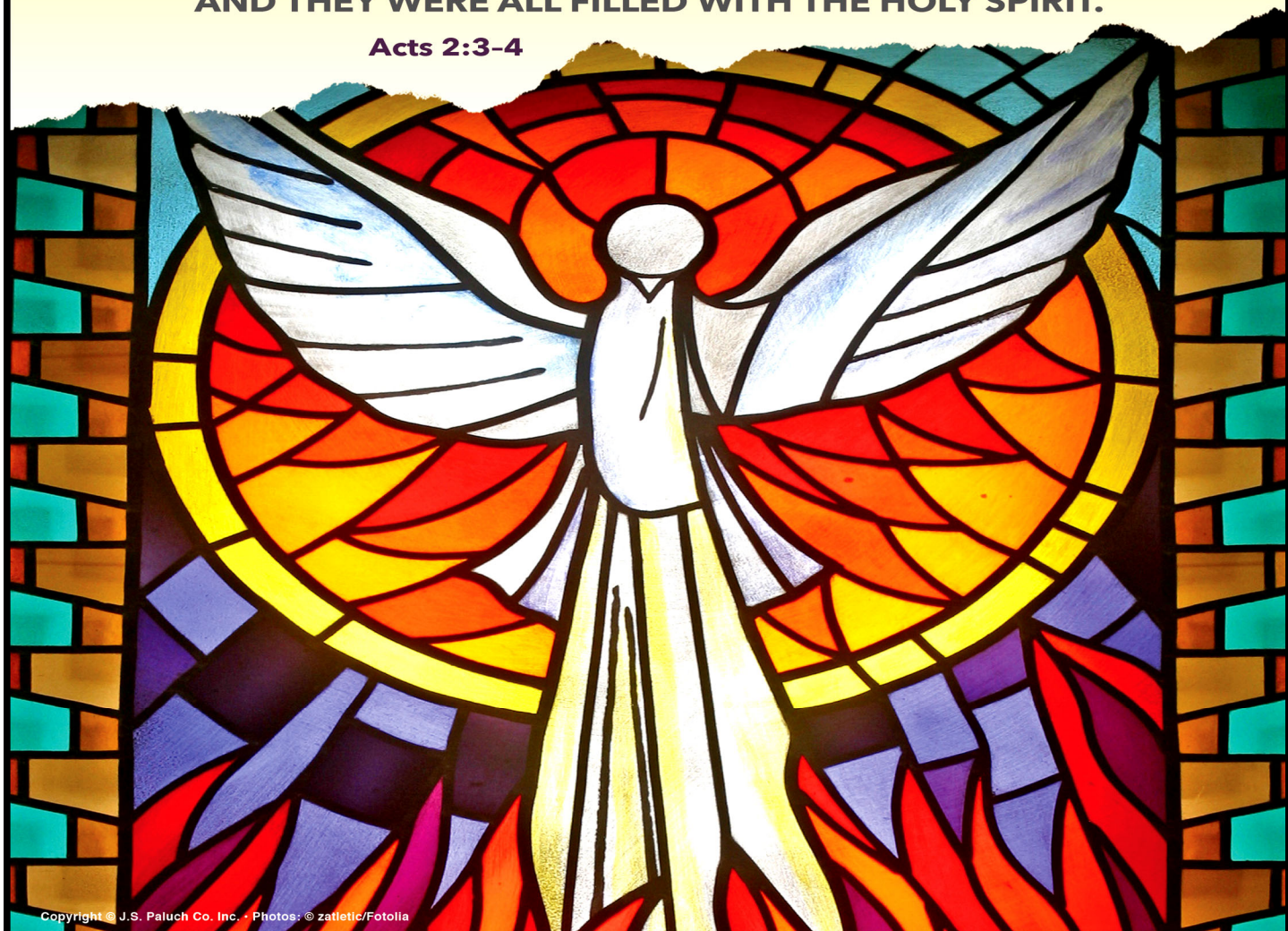
ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

**May 24
2026**

Pentecost **SUNDAY**

**THERE APPEARED TO THEM TONGUES AS OF FIRE,
WHICH PARTED AND CAME TO REST ON EACH ONE OF THEM.
AND THEY WERE ALL FILLED WITH THE HOLY SPIRIT.**

Acts 2:3-4

Copyright © J.S. Paluch Co. Inc. - Photos: © zatlatic/Fotolia

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

PENTECOST SUNDAY MAY 24, 2026

Veni, Sancte Spiritus

SOURCE OF OUR BEST IMPULSES

The Holy Ghost used to be the forgotten person of the Trinity. Perhaps from being a spirit, since for many in our world, only concrete, tangible, measurable things are real. The Father and Son were somehow tangible because one took flesh and the other was depicted with a venerable beard, reflecting the vision in Daniel about “the Ancient of Days”. Whatever the reason, even among devout Christians the Holy Spirit had too often been overlooked. But there are good reasons why we should never forget the Spirit. The first is that he was treasured by Jesus. On the eve of the Passion, he promised to send the Spirit to the disciples. He would be an ever-reliable helper, advocate, counsellor, teacher, a replacement for Christ himself. “Unless I go, the Paraclete will not come to you; but if I go, I will send him to you”.

The Spirit a vital source of energy for the earliest Christians. They could never forget his first coming. Before, they were timid and afraid, like children huddling together in a storm. When he came upon them in a whooshing of wind, fire and speech, they were transformed. “They were all filled with the Holy Spirit”, St Luke tells us, and we think of billowing sails or mothers filled with child. But some of the bystanders were less poetic in their reaction. “They’re drunk”, they sneered, and in a sense they were right, for drunk they were, drunk with the Spirit of Christ’s love and their eagerness to proclaim his message.

The Spirit was breathing where he would and from now on the prayer “Jesus is Lord” would be their motto. They stayed drunk for life, in this sense, never to be sober again. For as long as they lived, the Spirit stayed in their bloodstream. Every decision they made was Spirit-guided: the choice of seven deacons; the admitting of Gentiles to the Church; the sending of Paul and Barnabas on their missionary journey. Nor was the influence of the Spirit confined to the apostles. It was felt at the ordinary level too, at what we call the “grassroots.” It was felt in the gifts that were Spirit, sent for the service of the Church, unusual gifts like healing or prophecy, designed to meet the needs of an infant Church, but ordinary gifts too, required to meet the needs of God’s children everywhere.

Whenever we exercise these gifts we honour the Spirit. When we are loyal to a demanding partner, when we console the bereaved, support the old or encourage the young, we are doing the work of the Holy Spirit. When we resist temptation, we honour him. When we respond to our better impulses, the Spirit is working in us. He is the rising sap moving all that is best in us. It is through and with our better instincts that the Spirit works. Our part is to heave with him and to push our stalling lives toward the top of the hill.

THE SPIRIT WHO BEARS FRUIT

In our churches there is no shortage of images, mostly statues, paintings or stained glass. They are mostly images of Jesus, Mary and the saints. There are also images of some Old Testament figures like Abraham and Sarah, or Moses and Miriam. There is a long tradition of images within the church, beginning with the paintings in the Roman Catacombs. The Holy Spirit, whose feast we celebrate on Pentecost, does not lend itself easily to imagery. The traditional image of the dove is drawn from the scene of the baptism of Jesus. But the language in that passage is rather vague; the Holy Spirit descended like a dove, or in the way that a dove might descend. There are two other images of the Holy Spirit in today’s reading from the Acts of the Apostles. Luke says that all who gathered in one room heard what sounded like a powerful wind from heaven; he goes on to say that something appeared to them that seemed like tongues of fire. Just as the evangelists do not portray an actual dove at the baptism of Jesus, Luke does not say that the wind and fire at Pentecost were tangible phenomena. The Holy Spirit is impossible to visualize, because the Spirit cannot be seen as such. Yet the Holy Spirit is profoundly real.

Humanity is at its best in today’s first reading. Pentecost brought about a wonderful bonding of people from all over the Roman Empire. They were united in admiring and praising the marvels of God. In spite of differences of language and culture there was a real communion among them. Wherever communion of heart and mind exist among people of different backgrounds, the Holy Spirit is at work. Unity in diversity is the mark of the Spirit. Jesus points out another manifestation of the Spirit: the pursuit of truth. Only the Spirit can lead us to the complete truth. If someone is genuinely seeking for truth, and willing to engage in good works with others, there the Spirit is at work. Fullness of truth and love is always beyond us; but the Spirit is given to lead us towards the complete truth and love, in all its height and depth.

PENTECOST SUNDAY

The feast of Pentecost invites us to reflect prayerfully upon the Holy Spirit. Our readings today reveal three distinct views of the Holy Spirit. In Acts, the Spirit moves powerfully and unpredictably, sometimes in disorienting ways, to renew the world. In Paul, the Spirit unites the church in Jesus into one body, and provides many varied and complementary gifts to the church. In John, the Spirit continues the healing and forgiving presence of Jesus, and empowers his followers to extend the ministry of Jesus to the whole world. Pentecost teaches us that the Holy Spirit speaks and acts in many ways: to comfort us, to shake us up, and to open us to something new. Always, the Spirit is communicating God’s love. Just like those who first heard God’s proclamation in many languages, we might hear the Spirit who penetrates our hearts, speaking the many languages of love. Copyright © J. S. Paluch Co., Inc.

Today’s Readings: *Acts 2:1-11; Ps 104:1, 24, 29-30, 31, 34; 1 Cor 12:3b-7, 12-13; Jn 20:19-23*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, **Zesłanie Ducha Świętego**

Czytania: *Dz 2:1-11; Ps 104:1, 24, 29-30, 31, 34; 1 Cor 12:3b-7, 12-13; J 20:19-23*

Św. Łukasz rozpoczyna opis Zesłania Ducha Świętego obrazem uczniów zebranych wraz z Maryją na modlitwie. Duch Święty nie przychodzi na skutek wysiłku i koncentracji psychiki,

jak się nieraz mylnie sądzi. Apostołowie wprawdzie przygotowali się przez dni milczenia, skupienia, spokoju, modlitwy i medytacji słowa Bożego, ale przyjście Ducha było nagłe. Duch, który przychodzi z nieba jest darem niespodziewanym, nie zaprogramowanym. Jezus udziela Go z obfитоścią każdemu, kto się na Niego otworzy w pokorze, w wyciszeniu i w modlitwie.

Zesłanie Ducha Świętego przypomina szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru. Wiatr jest znakiem mocy Boga. Jest też obrazem powietrza, które umożliwia życie. Tylko tam, gdzie jest powietrze płuca mają sens. Duch Święty dla ludzkiego ducha jest tym, czym jest powietrze dla życia biologicznego. Tylko człowiek, który „oddycha Duchem Boga” może w pełni realizować swoje człowieczeństwo.

Ponadto ukazały się im też języki, jakby z ognia, które się rozdzieliły i na każdym z nich spoczął jeden. Ogień jest drugim symbolem Ducha Świętego. W starożytności był elementem tworzącym kulturę. Z drugiej jednak strony może być siłą niszczącą. Ogień Ducha Świętego, który przynosi Chrystus burzy mury nieprzyjaźni, nienawiści siłą miłości. Ogień Ducha wypala wszystko, co stare i czyni nowego, duchowego człowieka; wypala wszystkie lęki i niepokoje i wnosi nową nadzieję.

Św. Łukasz podkreśla, że każdy z języków spoczywa na innym uczniu. Duch Święty „wchodzi w każdego”, respektując jego własną indywidualność, ale zarazem obdarzając go swoją pełnią. Każdy otrzymuje pełnię Ducha Świętego, Jego dary. Bezpośrednim skutkiem działania Ducha Świętego jest odwaga i moc ewangelizacyjna oraz jedność. Apostołowie po napełnieniu Duchem, otwarli drzwi Wieczernika, przełamali lęki, wyszli na zewnątrz do zgromadzonego tłumu. I z odwagą głosili Chrystusa.

Ponadto przemawiali jednym językiem i byli zrozumiani przez wszystkich. Cud, który dokonał się w dniu Pięćdziesiątnicy, trwa również i dziś. Starożytny afrykański autor z VI wieku pisze: Jeżeli ktoś powie jednemu z naszych: Otrzymałeś Ducha Świętego, czemu więc nie przemawiasz wszystkimi językami? – ten niech odpowie: Owszem, przemawiam nimi, bo należę do Kościoła, który przemawia wszystkimi językami. Chrystus działa dziś w Kościele przez swego Ducha i Jego dary. Dlatego Kościół mówi i rozumie językami wszystkich narodów, dociera do wszystkich kultur i mentalności. W Kościele wszyscy mogą doświadczyć, że są braćmi i siostrami i wzajemnie porozumiewać się „językiem miłości”, którego uczy i rozlewa w sercach Duch Święty (por. Rz 5, 5). Owocem Ducha Świętego jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opamiętanie (Ga 5, 22).

Który z siedmiu darów Ducha Świętego jest mi dziś szczególnie potrzebny? Jakie są owoce Ducha we mnie? Czy łączę ludzi, czy raczej wnoszę podziały, niepokój, rozbięcie? Jakim „językiem” przemawiam na co dzień? Jakie świadectwo daję Duchowi Świętemu? Czy jest to świadectwo udanego życia – zadowolonego, pełnego nadziei, jasnego spojrzenia w przyszłość w wolności i radości?

— Stanisław Biel SJ

SEKWENCJA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

W uroczystość Zesłania Ducha Świętego śpiewana jest w naszych kościołach przed ewangelią sekwencja Przybądź, Duchu Święty. Jest ten utwór wiernym tłumaczeniem sekwencji łacińskiej, pochodzącej z początków XIII wieku *Veni, Sancte Spiritus*, jej autorem jest papież Innocenty III. Twórczość sekwencyjna przeżywała swój rozkwit w różnych krajach „łacińskiej” Europy w głębokim średniowieczu i w renesansie. Do czasów współczesnych przetrwały tylko nieliczne, śpiewane w czasie wielkich uroczystości. Jedną z najpiękniejszych sekwencji jest poświęcona Duchowi Świętemu, Trzeciej Osobie Boskiej. Piękna w formie poetyckiej, doskonała treściowo w warstwie teologicznej, jest doprawdy dostojną modlitwą do Boga. Jest to potężny hymn uwielbienia Boga i wielkie wołanie, aby Duch Święty przyszedł i do nas.

Internet

DARY I OWOCE DUCHA ŚWIĘTEGO

Dary Ducha Świętego są trwałymi dyspozycjami, które czynią człowieka uległym, by szedł za natchnieniami Bożymi.

Jest ich siedem: **„mądrość, rozum, rada, męstwo, umiętność, pobożność i bojaźń Boża”**.

Owocami Ducha Świętego są doskonałości, które On w nas kształtuje jako pierwociny wiecznej chwały. Tradycja Kościoła wymienia ich dwanaście: **„miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wspaniałomyślność, łaskawość, wierność, skromność, wstrzemięźliwość, czystość”**.

Kompenium Katechizmu Kośc.Katol. 389-390

THE GIFTS OF THE HOLY SPIRIT

- WISDOM •UNDERSTANDING •COUNSEL
- KNOWLEDGE •FORTITUDE •PIETY
- FEAR OF THE LORD

DUCH ŚWIĘTY WE WCZESNYM KOŚCIELE

Dzieje Apostolskie opisują m.in. taki charakterystyczny moment z działalności misyjnej św. Pawła. Kiedy Apostoł przybył do Efezu, spotkał tam "jakichś uczniów", których zapytał: "Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?" A oni odpowiedzieli: "Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty". Każdy z nas zapewne wie o tym, że istnieje Duch Święty, ale niestety niewielu znalazłoby się takich, którzy by mogli coś więcej powiedzieć o Trzeciej Osobie Trójcy Świętej.

Pierwsze czytanie słowa Bożego podkreśla przede wszystkim dwa momenty: najpierw fakt Zesłania Ducha Świętego, następnie zaś niejako pierwociny Jego działania w Kościele.

Zesłanie Ducha Świętego było wielokrotnie zapowiedziane przez Chrystusa Apostołom. Uczynił to zwłaszcza po Ostatniej Wieczerzy i z naciskiem powtórzył przed swoim wniebowstąpieniem: "Kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca... Wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym". Na wypełnienie zaś wspomnianej obietnicy został wybrany przez Opatrzność dzień "Pięćdziesiątnicy". Było to jedno ze świąt żydowskich (Święto Zbiorów), obchodzone pięćdziesiątego dnia po święcie Paschy. W ten sposób fakt Zesłania Ducha Świętego otrzymuje wyraźną oprawę historyczną, określającą dokładnie czas, także w stosunku do zbawczych wydarzeń tajemnicy paschalnej Jezusa Chrystusa. Śmierć bowiem i zmartwychwstanie Pańskie zostały związane z żydowską Paschą, stąd łatwo ustalić terminy następnych zbawczych wydarzeń. W związku z tym nasuwa się ważna refleksja, że było wolą Bożą, aby te wydarzenia dokonały się wtedy, gdy w Jerozolimie gromadziły się tłumy pielgrzymów.

Obok czasu określa natchniony autor dokładnie także miejsce Zesłania Ducha Świętego: "Znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu". Mamy tu wyraźne nawiązanie do wcześniejszego stwierdzenia: "Przybywszy tam, weszli do sali na górze". Chodzi zatem o Wieczernik, w którym Chrystus odprawił z Apostołami Ostatnią Wieczerzę i w którym po wniebowstąpieniu Pańskim uzupełniono grono apostołskie, włączając św. Macieja na miejsce zdrajcy Judasza.

Zesłanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy dokonało się w sposób zewnętrznie dla wszystkich dostrzegalny: nagły szum, jakby gwałtownego wichru, i ogniste języki ukazujące się nad każdą z osób przebywających w Wieczerniku.

Taką zewnętrzną oprawę otrzymało wypełnienie tej ważnej obietnicy Chrystusa, która dotyczyła działalności Trzeciej Osoby Boskiej i stała się zarazem inauguracją Kościoła, narodzonego z przebitego boku Chrystusa. Trzeba powiedzieć, że wspomniana oprawa była specjalnie zamierzona, ponieważ w ten sposób mieszkańcy Jerozolimy i liczni "pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem" mieli możliwość zauważyć ten ważny fakt. "Zbiegli się więc tłumnie i zdumiali". Pierwszym powodem zdumienia było to, że Apostołowie "zaczęli mówić obcymi językami". Miało to jednak stać się tylko narzędziem do nawiązania przez Apostołów łączności ze wszystkimi ludźmi, aby im mogli głosić "wielkie dzieła

Boże". Była to właściwie mowa Ducha Świętego, który w ten sposób widzialny zainaugurował swoją działalność w Kościele.

Różne są sposoby działania Ducha Świętego w ludzie Bożym, a jest ono tak konieczne, że bez pomocy Ducha Świętego nikt nie może powiedzieć nawet tego, że "Panem jest Jezus". Nie ulega wszakże wątpliwości, że najpiękniejszym owocem działania Ducha Świętego ma być jedność chrześcijan, a poprzez nich jedność całej rodziny ludzkiej, odkupionej Krwią Jezusa Chrystusa.

Podstawą jedności chrześcijan staje się wspólny chrzest, który jest przecież niczym innym, jak właśnie odrodzeniem z wody i Ducha Świętego. Ci, którzy w ten sposób rodzą się na nowo, otrzymują tego samego Ducha Świętego po to, by stanowić jedno ciało. Gdy wszczepiają się w Chrystusa zacierają istniejące między nimi różnice wypływające czy to z pochodzenia (żydowskiego lub greckiego), czy też z konkretnych układów społecznych (niewolnicy - wolni).

Chociaż to wszystko jest prawdą, jednak ani przez chwilę nie wolno zapomnieć o tym, że jedność, o której tu mowa, nie pojawia się jakoś mechanicznie, niezależnie od tych, którzy włączają się w lud Boży. Jak samo włączenie się do wspólnoty Kościoła jest następstwem wolnej decyzji człowieka, tak samo (a nawet tym bardziej) budowanie jedności mistycznego Ciała Chrystusa wymaga pozytywnego zaangażowania się w dzieło prowadzone przez Ducha Świętego. Chrześcijan bowiem może się stać "posłusznym narzędziem" Ducha Świętego w budowaniu jedności, ale też "władny" jest stawić opór, który nie pozwoli tego czynić.

Nie ulega wątpliwości, że największym wrogiem jedności jest grzech. "Człowiek, wnikając w swoje serce dostrzega, że jest skłonny do złego i pogrążony w wielorakim złu, które nie może pochodzić od dobrego Boga. Wzbraniając się często uznać Boga za swój początek, burzy należyty stosunek do swego celu ostatecznego, a także całe swoje uporządkowane nastawienie, czy to w odniesieniu do siebie samego, czy do innych ludzi i wszystkich rzeczy stworzonych. Dlatego człowiek jest wewnętrznie rozdarty. Z tego też powodu całe życie ludzi, jednostkowe czy zbiorowe, przedstawia się jako walka dramatyczna między dobrem i złem, między światłością i ciemnością".

Zapewne z tej racji dzisiejsza Ewangelia mówi o przekazaniu przez Chrystusa Apostołom władzy odpuszczania grzechów, co jest również dziełem Ducha Świętego: "Tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuszczicie grzechy są im odpuszczone..." "Na podstawie tajemniczego i łaskawego Bożego zrządzenia ludzie łączą się ze sobą nadprzyrodzonym węzłem, na skutek czego grzech jednego szkodzi również innym, tak jak świętość jednego staje się dobrodziejstwem dla pozostałych" (Konstytucja Indulgentiarum doctrina, II, nr 4). Stąd "ci, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu grzesząc zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą".

NAJŚWIĘTZA MARYJA PANNA WSPOMOŻYTELKA WIERNYCH—24 MAJA

Nabożeństwo do Matki Bożej Wspomożycielki sięga początków chrześcijaństwa. Gdy tylko zaczął rozwijać się wśród wiernych kult Matki Zbawiciela, równocześnie ufnosć w Jej przemożną przyczynę u Syna nakazywała uciekać się do Niej we wszystkich potrzebach. Tytuł Wspomożycielki Wiernych zawiera w sobie wszystkie wezwania, w których Kościół wyrażał Najświętszej Maryi Pannie potrzeby i troski swoich

dzieci. Pierwszym, który w historii Kościoła użył słowa "Wspomożycielka", jest św. Efreem, diakon i największy poeta syryjski, doktor Kościoła (+ 373). Píše on wprost, że "Maryja jest orędowniczką i wspomożycielką dla grzeszników i nieszczęśliwych". W tym samym czasie Wspomożycielką rodzaju ludzkiego nazywa Maryję św. Grzegorz z Nazjanzu, patriarcha Konstantynopola, doktor Kościoła (+ ok. 390), kiedy píše, że jest Ona "nieustanną i potężną Wspomożycielką". Z treści pism doktorów Kościoła wynika, że przez słowo "Wspomożycielka" rozumieli oni wszelkie formy pomocy, jakich Matka Boża nam udziela i udzielić może.

Miejscem najżywiej rozwiniętego kiedyś kultu Wspomożycielki była Bawaria. Pierwszy kościół pod wezwaniem Wspomożycielki w Bawarii stanął w Pasawie w roku 1624. Zasłynęła w nim rychło figura Matki Bożej, kopia obrazu Cranacha - pątnicy witają Ją okrzykiem: *Maria hilf!* (Maryjo, wspomaga).

7 października 1571 r. oręż chrześcijański odniósł decydujące zwycięstwo nad flotą turecką, która zagrażała bezpośrednio desantem Italii. Na pamiątkę tego zwycięstwa papież św. Pius V włączył do Litanii Loretańskiej nowe wezwanie "Wspomożenie wiernych, módl się za nami".

12 września 1683 r. król Jan III Sobieski rozgromił pod Wiedniem Turków. Jako podziękowanie Matce Bożej za to zwycięstwo papież bł. Innocenty XI w roku 1684 zatwierdził w Monachium, przy kościele św. Piotra, bractwo Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych, rychło podniesione do rangi arcybractwa.

W roku 1816 tytuł Matki Bożej Wspomożenia Wiernych wszedł do liturgii Kościoła, gdy papież Pius VII ustanowił święto Matki Bożej pod tym wezwaniem na dzień 24 maja jako podziękowanie Matce Bożej za to, że właśnie tego dnia, uwolniony z niewoli Napoleona, mógł szczęśliwie powrócić na osieroconą przez szereg lat stolicę rzymską.

Wielu świętych miało szczególne nabożeństwo do Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych. Jej słynny wizerunek w Turynie został namalowany na zamówienie św. Jana Bosko, który oprócz salezjanów założył także zgromadzenie sióstr Córki Matki Bożej Wspomożenia Wiernych.

Wielkim czcicielem Matki Bożej Wspomożycielki był salezjanin, prymas Polski, kardynał August Hlond. Nie mniej żarliwym apostołem Maryi Wspomożycielki był jego następca, kardynał Stefan Wyszyński. 5 września 1958 roku dzięki jego staraniom Episkopat Polski wniósł do Stolicy Apostolskiej prośbę o wprowadzenie święta Maryi Wspomożycielki Wiernych w liturgicznym kalendarzu polskim. Episkopat Polski chciał w ten sposób podkreślić, że naród polski nie tylko wyróżniał się wśród innych narodów wielkim nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny, ale że może wymienić wiele dat, kiedy doznał Jej szczególniejszej opieki. Polskie sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych zostało ustanowione w 2013 r. w salezjańskiej parafii w Rumii na Kaszubach.

—breviarz.pl

THE MOST HOLY VIRGIN MARY HELP OF THE CHRISTIANS—MAY 24

Devotion to Our Lady Help of Christians dates back to the very beginnings of Christianity. As soon as the veneration of the Mother of the Savior began to flourish among the faithful, a simultaneous confidence in Her powerful intercession with Her Son prompted them to turn to Her in all their needs. The title "Help of Christians" encompasses all those invocations through which the Church has expressed to the Most Holy Virgin Mary the needs and concerns of Her children.

The first figure in the history of the Church to use the term "Help" (*Auxiliatrix*) was St. Ephrem—deacon, the greatest of the Syriac poets, and Doctor of the Church (d. 373). He writes explicitly that "Mary is the advocate and help of sinners and the afflicted." At roughly the same time, St. Gregory of Nazianzus—Patriarch of Constantinople and Doctor of the Church (d. c. 390)—referred to Mary as the "Help of the human race," describing Her as a "constant and powerful Help." The writings of these Doctors of the Church indicate that, by the term "Help," they understood every form of assistance that the Mother of God grants—and is able to grant—to us.

Bavaria was once the region where devotion to Our Lady Help of Christians flourished most vibrantly. The first church dedicated to Our Lady Help of Christians in Bavaria was built in Passau in 1624. A statue of the Mother of God—a copy of a painting by Cranach—soon gained renown within its walls; pilgrims would greet Her with the cry: *Maria hilf!* (Mary, help us!). On October 7, 1571, Christian arms achieved a decisive victory over the Turkish fleet, which posed a direct threat of an invasion of Italy. In commemoration of this victory, Pope St. Pius V added a new invocation to the Litany of Loreto: "Help of Christians, pray for us."

On September 12, 1683, King John III Sobieski routed the Turks near Vienna. In thanksgiving to the Mother of God for this victory, Pope Blessed Innocent XI, in 1684, approved the Confraternity of Our Lady Help of Christians at the Church of St. Peter in Munich—a confraternity that was soon elevated to the rank of an archconfraternity.

In 1816, the title "Our Lady Help of Christians" entered the Church's liturgy when Pope Pius VII established a feast day for Our Lady under this title on May 24th. This was offered in thanksgiving to the Mother of God because, on that very day—having been liberated from his captivity under Napoleon—he was able to make a safe return to the Roman See, which had been left vacant for several years.

Many saints held a special devotion to Our Lady Help of Christians. Her renowned image in Turin was commissioned by St. John Bosco, who—in addition to founding the Salesians—also established the congregation of sisters known as the Daughters of Our Lady Help of Christians.

A great devotee of Our Lady Help of Christians was the Salesian Cardinal August Hlond, the Primate of Poland. No less fervent an apostle of Mary Help of Christians was his successor, Cardinal Stefan Wyszyński. On September 5, 1958, thanks to his efforts, the Polish Episcopate submitted a request to the Holy See to introduce the Feast of Mary, Help of Christians, into the Polish liturgical calendar. In doing so, the Polish Episcopate sought to emphasize that the Polish nation not only distinguished itself among other nations through its profound devotion to the Blessed Virgin Mary, but could also cite numerous dates on which it had experienced Her special protection. A Polish sanctuary dedicated to Our Lady, Help of Christians, was established in 2013 within a Salesian parish in Rumia, in the Kashubia region.

—breviarz.pl

UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Jezus zapowiada smucącym się Apostołom, że nie pozostawi ich samymi: ześle Ducha Świętego pocieszyciela. Wiele jest przydomków tej najbardziej zagadkowej i tajemniczej; trzeciej Osoby Świętej, ukazywanej najczęściej pod postacią gołębic. Określa się Go mianem Pocieszyciela, Boskiego Palca, Stworzyciela, lecz chyba najbardziej trafnym przymiotem jest: Sprawca. Cóż uczynilibyśmy bez nie-go?

Jak mówi św. Paweł w 1 liście do Koryntian: "Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: "Panem jest Jezus". Nieraz zapominamy o Duchu Świętym, pomijamy Go w naszych modlitwach. A przecież tak przydatne i wielorakie dary może nam On ofiarować, gdy się do Niego zwrócimy: Mądrość, Rozum, Radę, Męstwo, Umiejętność, Pobożność, Bojaźń Bożą.

Dary te w szczególnym i pełnym wymiarze są nam udzielane w sakramencie bierzmowania. Do ducha Świętego uciekamy się nieraz, gdy potrzeba nam "światła Ducha Świętego" - przed rozmaitymi egzaminami, trudnymi sytuacjami, niełatwymi wyborami.

Szczególnie czcimy Go w pieśni: "Przybądź Duchu stworzycielu" (Veni Creator Spiritus), zaś w samą Uroczystość Zesłania Ducha Świętego śpiewając przed akklamacją Alleluja sekwencję do Ducha Świętego.

—Duszpasterstwo Ministrantów

PRZYJDŹ DUCHU ŚWIĘTY

"Przybądź Duchu Święty, ześlij z nieba wzięty Światła Twego strumień.

Przyjdź, Ojczy ubogich, przyjdź Dawco łask drogich
Przyjdź, Światłości sumień.

O, najmiłszy z gości, słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie;

W pracy Tyś ochłoda, w skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

Daj Twoim wierzącym, w Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary;

Daj zasługę męstwa, daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary. Amen".

z Sekwencji na Zesłanie Ducha Św.

MEMORIAL DAY MONDAY MAY 25

They fell, but o'er their glorious grave,
Floats free the banner of the cause they
died to save.
—Francis Marion Crawford

Memorial Day

The Diocese of Orange County is having 'Remember and Honor' Masses on Memorial Day May 25th at 10 am at the following cemeteries: Cathedral Memorial Gardens and Holy Sepulcher Cemetery

Złożmy hołd i pomódlmy się z tych którzy oddali życie za Amerykę i naszą wolność.

Sr. M. Amadeo, RSM	Brooklyn Hamsley	Andrzej Niedojadło
Józef Apanel	Todd Hill	Jacek Ozimski
Grażyna Apanel	Tot Hoang	Jarrod Pavlak
Karen Arandoña	Dick Hoffman	Mirosława Pawelczak
Rachel Arandoña	Jackie Hoyt	Francis Ports
Kyle Ardando	Andrzej Hullisz	Benito Ramirez
Sarah Arrizon	Marlena Hullisz	Jerry Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	John Ibarra	Lourdes Rey
Avalon Asgari	Josephina Iearra	Inka Rezler
Ewa&Roman Auksztulewicz	Jadwiga Inglis	Joan Ritchie
Anna Bagnowska	Leonard Jakubas	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Renee Jarecki	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Olivia Johnson	Pat Rune
Lois Barta	Ania Karwan	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Katarzyna Gaska	Debra Shewman
Ronald Brozchinsky	Tadeusz Guzewski	Barbara Siwecki
Paul Budai	Jude Kelber	Maria Sowa
Gregorio Cabotaje	Larry Klementowski	Jean & Mike Speakman
Edward Cacho	Kimberly & Family	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Zbigniew Kostecki	Mitchell Starbuck
Peter Camacho Family	Anent L.	Mary Strazdas
Jean Carter	Mary Laning	Adrienne Swinford
Ashley&Connor Cooper	Danuta Labuś	Halina Zmit
Lacie Cooper	Monique Chmielewska	Grace Teodors
Jadwiga Cywińska	Lehman	Teresa Turek
Sylvia Derby	Olli Marban	Unborn Children
Adam Dolewski	Anthony Martinez	Kelsie Wagner
Zdzisław Dolewski	Antoinette Martinez	Charlene Web
Joe Doud	Amber Matrauga	Bernadette Westphal
Mieczysław Dutkowski	Maria Mencewicz	Alicja Wilczyńska
Jacek Dzimski	Gail Morganti	Patricia Yochum
Edmund F. Dzwigalski	Jarosław Musiał	Janina&Henryk Żelazewscy
Charlotte Frances	Irene Nielsen	Bogusia Zientek
Grzegorz Gaska	Monica Nava	
Anita and Mike Gilkey	Jerry Nicassio	

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	Our Lady, Help of Christians
Monday:	Memorial Day St. Gregory VII, Pope
Tuesday:	St. Philip Neri, Priest
Wednesday:	St. Augustine of Canterbury, Bishop
Thursday:	St. Senator
Friday:	St. Paul VI, Pope St. Ursula Ledóchowska, virgin
Saturday:	St. Zdzisława
Sunday:	The Visitation of the Blessed Virgin Mary

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **June 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot.

A VOCATION VIEW:

The disciples of Jesus made bold proclamations through the promptings of the Spirit. What is the Spirit prompting you to do? Be courageous and act on it!

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

MASS SCHEDULE

Sat 5/23	4:00 pm	+Christine Brushfield from her friend +Matt Franklin Moore from the Strazdas family
Sun 5/24	9:00 am	For God's blessings for Bob & Elaine Starbuck on their 71 anniversary of marriage +Mary Ann Ledesma Cordero and +Ann Marie Ledesma Cordero for eternal rest and peace from the Cordero family
	10:30 am	+Stanislaw Dolewski w 23 rocznicę śmierci od syna z rodziną +Zofia Kodydłowska z okazji dnia Mamy od córki Grażyny +Irena i +Antoni Kozłowsky od córki z rodziną +Janina i +Jan Kosalka od syna z rodziną
Sat 5/30	4:00 pm	+Bill Spangenberg from his family
Sun 5/31	9:00 am	+Veronica Rey for eternal peace and rest from her sister Laura Marec
	10:30 am	+Stanislaw Jaroslawski od siostry z rodziną oraz wszystkich zmarłych z rodzin Jaroslawskich i Hulisz First Friday of the Month
Fri 6/5	8:30 am	For the intention of the Polish Center Community
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka
Sat 6/6	8:00 am	First Saturday Devotion Mass

MAJ MIESIACEM MARYJNYM

W każdą niedzielę maja po Mszy Św. o godz. 10:30, według polskiej majowej tradycji, będziemy odmawiać Litanie Loretańską do Najświętszej Marii Panny.

W niedzielę 31 maja zakończymy uroczystym Nabożeństwem Majowym. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
05/09 & 05/10/2026	\$6,549.00	\$680.00

God bless for your generosity!

PSA UPDATE

Our faith. Our future.

As of this week 65 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$29,045. **All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.**

Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

ŚW. GRZEGORZ VII, PAPIEŻ—25 MAJA

Jeden z wielkich papieży-reformatorów, jest chyba najbardziej znany z roli, jaką odegrał w sporze o inwestyturę, sporze z cesarzem Henrykiem IV, który potwierdził prymat władzy papieskiej i nowym prawie kanonicznym regulującym wybór papieża przez Kolegium Kardynałów.

Był także na czele zmian w stosunkach między cesarzem a papieństwem w latach, zanim został papieżem. Był pierwszym papieżem od kilku stuleci, który rygorystycznie egzekwował starożytną politykę Kościoła Zachodniego dotyczącą celibatu dla duchowieństwa, a także zaatakował praktykę symonii.

ST. GREGORY VII, POPE—MAY 25

One of the great reforming popes, he is perhaps best known for the part he played in the Investiture Controversy, his dispute with Emperor Henry IV that affirmed the primacy of papal authority and the new canon law governing the election of the pope by the College of Cardinals. He was also at the forefront of developments in the relationship between the emperor and the papacy during the years before he became pope. He was the first pope in several centuries to rigorously enforce the Western Church's ancient policy of celibacy for the clergy and also attacked the practice of simony.

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

REFRESH THIS HEART OF MINE

"Love must be reciprocal. If Jesus tasted the fullness of bitterness for me, then I, His bride, will accept all bitterness as proof of my love for Him."

(Diary, 389)

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass